

α πλοῖα ἀπὸ Ἑλλήνων παρακινουμένους εἰς τὴν ἀγορὰν ταύτην ἀπὸ λόγους οὐσιώδους συμφέροντος.

Ἄρθρ. 3.

Τὰ ἐντόπια πλοῖα ἔχουσιν ἀποκλειστικῶς τὸ δικαίωμα νὰ μετακομίζωσι τὰ προϊόντα τοῦ τόπου ἀπὸ ἑνα εἰς ἄλλον λιμένα τοῦ Βασιλείου, καθόσον δὲν εἶναι προσδιωρισμένον, ἢ δὲν προσδιορισθῇ ἄλλως πως διὰ συνθηγῶν τοῦ Κράτους, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρμοιαιότητος.

Ἄρθρ. 4.

Δὲν συγχωρεῖται εἰς ξένους νὰ γίνωνται μέτοχοι εἰς ἑθνικὰ ἑλληνικὰ πλοῖα, πλέον τοῦ ἡμίσεως αὐτῶν· ἐὰν δὲ εἰς ξένην Ἐπικράτειαν ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς Ἑλλήνας ἢ εἰς τὰ ἐμπορικὰ αὐτῆς πλοῖα μετοχή, τότε ἐπιφυλαττόμεθα νὰ τροποποιήσωμεν καὶ ἡμεῖς τὸν ἀνωτέρω ὅρισμόν.

Ἄρθρ. 5.

Ὅλοι οἱ ἀξιωματικοί, καὶ τοὐλάχιστον τὰ $\frac{3}{4}$ τοῦ πληρώματος ἑνὸς πλοίου πρέπει νὰ ᾔναι ὑπήκοοι Ἕλληνες.

Ἄρθρ. 6.

Πᾶς Ἕλλην ἰδιοκτήτης ἐμπορικοῦ πλοίου, ὀφείλει νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν ναυτικὴν Ἀρχὴν τοῦ λιμένος, εἰς ὃν θέλει νὰ κατατάξῃ τὸ πλοῖόν του, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναγνώρισίν του, ὡς ἑθνικοῦ, καὶ τὴν καταχώρησιν αὐτοῦ εἰς τὸ νηολόγιον, παραδίδων ἐνταυτῷ τὴν περιγραφὴν τοῦ πλοίου καὶ τὸ ἐπίσημον ἔγγραφον, δι' οὗ ἀποδεικνύονται οἱ τίτλοι τῆς ἰδιοκτησίας του. Ὀφείλει δὲ νὰ ἀνυψήσῃ συγχρόνως εἰς ποίαν τῶν εἰς τὸ ἄρθρ. 2 κατηγοριῶν ὑπάγεται τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πλοῖον.

Ἄν εἰς τὴν τοῦ §. α'. παρουσιάζει μαρτυρικὸν τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς τοῦ τόπου ὅπου ἐνυπηγήθη τὸ πλοῖον.

Ἄν εἰς τὴν τοῦ §. β'. τὴν περὶ καλῆς λείας ἀπόφασιν τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου εἰς πρωτότυπον ἢ εἰς ἐπικυρωμένον ἀντίγραφον.

Ἄν εἰς τὴν τοῦ §. γ'. τὴν περὶ δημεύσεως ἀπόφασιν εἰς πρωτότυπον ἢ εἰς ἐπικυρωμένον ἀντίγραφον.

Ἄν εἰς τὴν τοῦ §. δ'. μαρτυρικὸν τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς τοῦ μέρους ὅπου τὸ πλοῖον ἐνυπήγησε, καὶ ἀπόδειξιν τῆς ἐπισκευῆς ἐπικυρωμένην ἀπὸ τὸν δήμαρχον τοῦ μέρους ὅπου ἐπισκευάσθη.

Ἄν εἰς τὴν τοῦ §. ε'. μαρτυρικὸν τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς τοῦ μέρους, ὅπου ἀποκατεστάθη σθερεῶς.

Ἄν εἰς τὴν τοῦ §. ς'. ἀπόδειξιν τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς ὁμοῦ μὲ τὰ ἔγγραφα τῆς ἰδιοκτησίας, ὅτι τὸ πλοῖον εὐρέθη κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀπὸ 15 (27) Ὀκτωβρίου 1833 Διατάγματος ἰδιοκτησία ἑλληνική.

Καὶ τέλος εἰς περίπτωσιν τοῦ §. ζ'. παρουσιάζει τὴν εἰς πρωτότυπον ἢ εἰς ἐπικυρωμένον ἀντίγραφον πράξιν τοῦ ἀρμοδίου Ἑλληνικοῦ Προξενείου ἢ τῆς ἀρμοδίας Ἑλληνικῆς Ἀρχῆς, φανερόνους τὴν κατὰ νομίμους τύπους ἀγορὰν, καὶ πρὸ πάντων ὅτι ὁ ἀγοραστής παρεκινήθη εἰς τοῦτο ἀπὸ οὐσιώδους συμφέροντος.

Ὁ ἰδιοκτήτης διαθεσάσις ἐνόρκως ἐνώπιον τοῦ Εἰρηδικείου τοῦ τόπου ὅπου κατοικεῖ ἢ προσωρινῶς διαμένει, ὅτι τὸ πλοῖον εἶναι τελεία ἰδιοκτησία του, ἢ ὅτι ἔχει συμμετόχους Ἕλληνας ἢ ξένους, (οὗτοι δὲ καθὼς καὶ ἐκεῖνοι πρέπει νὰ φανερόνυνται ἀκριβῶς, ὡς καὶ πόσον ἕκαστος μετέχει), καὶ ὅτι κανεὶς ἄλλος ἐκτὸς αὐτῶν δὲν εἶναι συμμετοχὸς τοῦ πλοίου ἢ ἐνέχεται καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον εἰς αὐτό.

Ἄρθρ. 7.

Ἀφοῦ αἱ παρουσιασθεῖσαι ἀποδείξεις ἀναγνωρισθῶσιν ἰσχυραί, καὶ ἀφοῦ δοῦν ὁ ἀπαιτούμενος ὅρκος, ὁ προϊστάμενος τῆς ναυτικῆς Ἀρχῆς ὑπάλληλος μεταβαίνει ἐπὶ τοῦ πλοίου καὶ ἐξετάζει ἀκριβῶς, ποία ἡ ποιότης του, ἂν ἡ κατασκευὴ αὐτοῦ ᾔναι καλὴ καὶ ἀσφαλὴς, καὶ εἰς ποῖον εἶδος πλοίων ἀνάγεται ἐν ταύτῳ δὲ μετράται τὸ πλοῖον καὶ προσδιορίζεται ἡ χωρητικότης του.

Ἄρθρ. 8.

Γενομένης τῆς ἐξετάσεως καὶ τῆς καταμετρήσεως σηματοδοῦνται καὶ καταχωροῦνται εἰς τὰ νηολόγια ἐκεῖνα τὰ πλοῖα, τὰ ὅποια εὐρέθησαν καθὼς ἀπαιτεῖ τὸ ἄρθρ. 2, καὶ εἰς καλὴν κατάστασιν.

Ἄρθρ. 9.

Δὲν συγχωρεῖται εἰς κανέν πλοῖον μὴ ἀναγνωρισθὲν ὡς ἑθνικόν, καὶ μὴ καταχωρηθὲν εἰς τὸ νηολόγιον ἑνὸς λιμένος τοῦ Βασιλείου, νὰ φέρῃ τὴν ἑλληνικὴν σημαίν, ἢ νὰ ἀπολαμβάνῃ τὰ ἐκ τούτου προνόμια καὶ τὰς ὀφελείας.

Ἄρθρ. 10.

Ὅλα ἐν γένει τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα καθὼς καὶ τὰ μετρηγόμενα τὴν ἀκτοπλοῖαν καὶ ἀλλεῖν μικρότερα πλοῖα, διακρίνονται εἰς δύο κλάσεις, ἐξ ὧν τὰ μὲν ἀπὸ 30 τόνων καὶ κατωτέρω ἀνάγονται εἰς τὴν α'. τὰ δὲ ἐπέκεινα τῶν 30 τόνων εἰς τὴν β'. κλάσιν. Ἐκαστὸν τῶν πλοίων τούτων λαμβάνει εἰδικὸν ὄνομα. Τὸ ὄνομα τοῦτο, ὡς καὶ τὸ τοῦ λιμένος εἰς τὸν ὁποῖον ἀνάγονται, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς εἰς τὰ νηολόγια καταχωρήσεως σημειοῦνται εἰς τὴν πρύμνην.

Ἡ ὡς ἀνωτέρω σημείωσις τῶν ἀριθμῶν καὶ στοιχείων γίνεται καὶ εἰς τὰ τῆς α. καὶ εἰς τὰ β. κλάσεως πλοῖα, διὰ λευκοῦ ἐλαιοτρίπτου χρώματος καὶ ἐπὶ μέλανος δαπέδου· τὰ δὲ στοιχεῖα πρέπει νὰ ἔχωσιν ὕψος ἑνὸς δεκαμέτρου.

Διὰ πᾶσαν αὐτογνώμονα ἀλλαγὴν, ἐπίχρισιν ἢ ἀπόσβεσιν τῶν παρὰ τῆς Ἀρχῆς τεθέντων εἰς τὸ πλοῖον σημείων, ἐπιβάλλεται εἰς μὲν τὰ πλοῖα α. κλάσεως πρόσμικτον 500 δραχμ. εἰς δὲ τὰ τῆς β. 1000 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 11.

Εἰς ἕκαστον λιμένα τοῦ Βασιλείου ὑπάρχουν δύο νηολόγια πρὸς καταγραφὴν τῶν εἰς αὐτὸν ἀναγομένων πλοίων ἀμφοτέρων τῶν κλάσεων.

Εἰς ἕκαστον αὐτῶν τῶν νηολογίων πρέπει νὰ σημειοῦται·

α'. Ἡ ἡμέρα τῆς καταχωρήσεως τοῦ πλοίου.

β'. Ὁ αὐτῶν ἀριθμὸς ὑπὸ τὸν ὁποῖον καταχωρήθη.

γ'. Τὸ ὄνομα, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ διαμονὴ τοῦ ἰδιοκτήτου.

ἢ ἐξολοκλήρου εἰς ἄλλον Ἕλληνα, πρέπει νὰ εἰδοποιῇται περὶ τούτου ἡ ναυτικὴ Ἀρχή, εἰς τῆς ὁποίας τὰ νηολόγια εἶναι καταχωρημένον. Ἡ Ἀρχὴ αὕτη σημειῖ εἰς τὰ νηολόγια τῆς καθὼς καὶ ὀπισθεν τοῦ περὶ ἀναγνωρίσεως ἐγγράφου τὴν γενομένην πώλησιν.

Ἡ πειραμένης τοῦ ὅρου τούτου τιμωρεῖται, εἰς μὲν τὰ πλοῖα α'. κλάσεως, μὲ πρόστιμον 200 δραχμ. εἰς δὲ τὰ τῆς β'. 400 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 20.

Τὰ ναυτιλιακὰ ταῦτα διπλώματα ἐκδίδονται δι' ἐν ἔτος, κατὰ τὸν ὑπὸ στοιχ. Β'. ἐπισυναπτόμενον τύπον, ὑπογράφονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, καὶ σφραγίζονται μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ Ἰπουργείου. ὑπόκεινται δὲ εἰς δικαίωμα χαρτοσήμου, μιᾶς μὲν δραχμ. διὰ τὰ πλοῖα τὰ μικρότερα τῶν 30 τόνων χωρητικότητος, τριῶν δὲ διὰ τὰ 30—100, καὶ διὰ τὰ μεγαλύτερα τῶν 100 τόνων, 6 δραχμ. Εἰς ἰδιαίτερον δικαίωμα δὲν ὑπάγονται πλέον τὰ διπλώματα ταῦτα. Ἡ χορήγησις τούτων γίνεται παρὰ τῆς τελωνικῆς Ἀρχῆς τοῦ λιμένος ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ χαρτοσήμου.

Ἡ λιμενικὴ Ἀρχὴ ὀφείλει πρὸ τῆς ἀνανεώσεως τοῦ διπλώματος νὰ ἐξετάζῃ τὸ πλοῖον, καὶ τότε μόνον ἐκδίδει τὸ νέον, ὅταν αὐτὸ ᾖ εἰς καλὴν κατάστασιν.

Ἄρθρ. 21.

Ὅλοι αἱ ἑλληνικαὶ προξενικαὶ Ἀρχαὶ δύνανται ἐπὶ ἐγγράφῳ αἰτήσῃ τοῦ πλοίαρχου καὶ τοῦ ἰδιοκτῆτου τοῦ πλοίου νὰ παρατείνωσι τὴν διάρκειαν τοῦ ναυτιλιακοῦ διπλώματος, ἀφοῦ προηγουμένως ἐξετάσωσιν ἀκριβῶς καὶ πεισθῶσιν ὅτι ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ ἰδιοκτῆτης πρὸ τῆς παύσεως τῆς ἰσχύος τοῦ διπλώματος, εἶχε συνδέσει συμφωνίας ὑποχρεούσας αὐτὸν εἰς ἐπιχείρησιν νέου διάπλου, μὴ ἐπιτρέποντος εἰς αὐτὸν νὰ ἀπελθῇ εἰς τὸν ἀνήκοντα ἑλληνικὸν λιμένα πρὸς ἀνανέωσιν τῶν ἐγγράφων του, καὶ ὅτι ἐκ τῆς τριαύτης συμφωνίας προκύπτει σημαντικὸν ὄφελος διὰ τὸν πλοίαρχον ἢ τὸν ἰδιοκτῆτην.

Ἡ παράτασις οὕτῃ σημειοῦται ὀπισθεν τοῦ ναυτιλιακοῦ διπλώματος· δίδεται δὲ διὰ τόσον καιρὸν, ὅσος ἀπαιτεῖται δι' ἓνα καὶ μόνον διάπλου, μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ὁποίου ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ μεταβῇ ἀμέσως εἰς τὸν λιμένα, εἰς ὃν ἀνήκει τὰ πλοῖόν του, διὰ νὰ ἀνανεώσῃ ἐκεῖ τὸ διπλωμά του, ὅτε καὶ θέλει γενῇ ἢ εἰσπραξίς τῶν δικηιωμάτων τῆς παρὰ τοῦ Προξένου δοθείσης παρατάσεως, ὁμοῦ μὲ ἐκείνην τῶν τοῦ νέου διπλώματος.

Μόνον εἰς πάντῃ ἐκτάκτους περιπτώσεις, καὶ εἰς ἀποδειγμένην ἀνάγκην δύνανται οἱ Προξένοι νὰ ἐνδίδωσι καὶ εἰς δευτέραν παράτασιν, εἰδοποιούντες ἐκάστοτε τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρ. 22.

Ὅστις ἐν γνώσει συμπράξῃ καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον

εἰς τὴν παράνομον ἀναγνωρίσιν ξένου τινος πλοίου ὡς ἑλληνικοῦ, ἢ εἰς τὴν παράνομον ἐκδόσιν ναυτιλιακοῦ διπλώματος διὰ τοιοῦτον πλοῖον· ὅστις ἐπιστάτης τελωνείου εἰδοποιήσῃ περὶ τῆς τοιαύτης παρανομίας δὲν ἐμποδίσῃ τὴν ἐκπλευσιν τοιοῦτου πλοίου ἀπὸ τὸν ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιν τοῦ λιμένα· ὅστις πλοίαρχος, ὑποπλοίαρχος ἢ ἰδιοκτῆτης πλοίου ἀναδεχθῇ ἐν γνώσει τὴν διεύθυνσιν τοιοῦτου πλοίου· καὶ τέλος, ὅστις μετχειρισθῇ ἐν γνώσει τοιοῦτον πλοῖον δι' ἀποστολὴν φορτίου, ἢ ὅστις γνωρίζων τὴν γενομένην ἀπάτην δεχθῇ τὰς διὰ τοιοῦτου πλοίου σελλομένας εἰς αὐτὸν πραγματείας, χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου ἐντὸς 24 ὥρῶν τὴν πλησιέστεραν λιμενικὴν Ἀρχὴν, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 5000 δραχμ.

Ἄρθρ. 23.

Πᾶς πλοίαρχος ἢ ἰδιοκτῆτης ἑλληνικοῦ ἐμπορικοῦ πλοίου ὀφείλει νὰ ἔχῃ πάντοτε ἐπὶ τούτου τὸ περὶ ἀναγνωρίσεως ἐγγράφον καὶ τὸ ναυτιλιακὸν διπλωμα, καὶ νὰ φυλάττῃ ἀκριβῶς ὅλας τὰς περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας ἐκδοθείσας καὶ ἐκδοθησόμενας διατάξεις, καὶ ὅσας ὁ ἐμπορικὸς νόμος ἐπιβάλλει εἰς αὐτὸν ὑποχρεώσεις.

Ἡ παράβασις τοῦ παρόντος ὅρου τιμωρεῖται, εἰς μὲν τὰ πλοῖα τῆς α'. κλάσεως μὲ πρόστιμον 100 δραχμῶν εἰς δὲ τὰ τῆς β'. 300 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 24.

Αἱ παραβάσεις τοῦ παρόντος Διατάγματος δικάζονται διὰ τῶν τακτικῶν Δικαστηρίων.

Ἡ δὲ διαδικασία γίνεται ἀπαράλλaktως κατὰ τοὺς γενικοὺς περὶ ποινικῶν ὑποθέσεων κανονισμοὺς.

Ἄρθρ. 25.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἀποφάσεως ἀκυροῦνται ὅλοι οἱ ὅρισμοι τοῦ ἀπὸ 15/27 Ὀκτωβρίου 1833 Διατάγματος περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

Ἄρθρ. 26.

Οἱ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται, καθ' ὅσον εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἀνήκει, τὴν ἐκτελεσὶν τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, λαμβάνον διὰ τούτου ἰσχύον προσωρινὸν νόμου.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 14 Νοεμβρ. 1836.

Ἐκ ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαίτεραν διαταγὴν τῆς

Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ἰπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

Η έννομος διαβεβαίωσις τοῦ ἰδιοκτητοῦ, ὅτι τὸ πλοῖον εἶναι μοναδική αὐτοῦ ἰδιοκτησία, ἢ ὅτι ἔχει καὶ συμμετόχους Ἕλληνας ἢ ξένους, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα καὶ τὸ μερίδιον προσεπισημειοῦνται·

Τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου·

Εἰς ποίαν ἐκ τῶν ἐπτὰ κατηγοριῶν τοῦ ἀρθρ. 2 ἀνήκει·

Η ἀκριβὴς περιγραφή τοῦ πλοίου, εἰς ἣν προστίθεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἰσῶν καὶ τῶν καταστρωμάτων, τὸ μήκος τῆς τρύπιδος ἀπὸ τὸ ἐμπροσθεν ἕως εἰς τὸ ὀπισθεν κρηπίδιον, τὸ μήκος τοῦ ἄνω καταστρώματος ἀπὸ τὴν μίαν ἄκρην μέχρι τῆς ἄλλης, τὸ μέγιστον βάθος, τὸ μέγιστον πλάτος τοῦ κύτους (ἱμπαρίου) καὶ τοῦ διαφράγματος (μεσαίου καταστρώματος) ἢ ἂν τὸ πλοῖον ἔχη ἕν μόνον κατάστρωμα, τὸ μέγιστον βάθος ἀπὸ τὸ κατάστρωμα μέχρι τοῦ ἐσωτροπίου·

Η κατὰ τόνους χωρητικότης·

Θ'. Τὸ εἶδος τοῦ πλοίου, ἂν π. γ. ἦναι Βρίκιον κτλ., ἂν ἔχη παραπέτασμα (galerie) ἢ ὄχι.

Ἀρθρ. 12.

Ἄμα καταχωρηθῇ ἐν πλοῖον εἰς τὸ νηολόγιον καὶ ἀναγνωρισθῇ ὡς ἐθνικόν, ὁ ἰδιοκτήτης ὀφείλει νὰ δώσῃ ἔγγραφον ὑπόσχεσιν καὶ ἀξιοχρεωσὶν ἐγγύησιν·

α. Ὅτι θέλει φυλάξει πιστῶς καὶ ἀκριβῶς τοὺς περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας καθεστώτας Νόμους·

β'. Ὅτι θέλει μεταχειρίζεσθαι τὸ περὶ ἀναγνωρίσεως τοῦ πλοίου τοῦ ἔγγραφον, καθὼς καὶ τὸ ναυτιλιακὸν δίπλωμα, μόνον διὰ τὸ πλοῖον διὰ τὸ ὁποῖον ἐξεδόθησαν· καὶ ὅτι ἂν ἤθελε πωλῆσῃ τὸ πλοῖόν του ἢ ὅλον ἢ μέρος αὐτοῦ εἰς ξένον, ἢ ἂν ἤθελε συμβῇ νὰ ἀπολεσθῇ αὐτό, ἢ νὰ κατασχεθῇ ἀπὸ τὸν ἐχθρόν, ἢ ἀπὸ πειρατῆς, θέλει ἀποδώσει ἀμφοτέρω τὰ ἔγγραφα εἰς τὴν ἐκδύσασαν αὐτὸ Ἀρχήν· ἢ ἐὰν συμβῶσιν ὅλα ταῦτα ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὸν ἀρμόδιον ἐλληνικὸν Πρόξενον, διὰ ν' ἀποσφαλῶσι παρ' αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας· ἐὰν δὲ τὸ ἔγγραφον τῆς ἰδιοκτησίας ἢ τὸ δίπλωμα ἀπολεσθῶσιν ἀναγγέλλει ἀμέσως τοῦτο εἰς τὴν ἀρμόδιαν Ἀρχήν.

Ἀρθρ. 13.

Ἡ διδομένη ἐγγύησις πρέπει νὰ ἰσοδυναμῇ, εἰς μὲν τὰ πλοῖα κατωτέρας τῶν 30 τόνων χωρητικότητος μετὰ τὸ ἐν τρίτον τῆς ἀξίας τοῦ πλοίου, εἰς δὲ τὰ ἀνωτέρας τῶν 30 μέχρι τῶν 200 τόνων μετὰ 20 δραχ. δι' ἑκάστον τόνον· εἰς δὲ τὰ 200 καὶ ἐπέκεινα μετὰ 30 δρ. κατὰ τόνον. Ἡ ἐγγύησις αὕτη δίδεται ἢ διὰ καταθέσεως τῆς ἀπαιτουμένης ποσότητος εἰς μετρητὰ, ἢ εἰς ἐλληνικὰ μετὰ τὴν 20 Ἰανουαρίου (1 Φεβρουαρίου) 1833 ἐκδοθέντα γρημμάτια τῆς Ἐπικρατείας, ἢ δι' ὑποθήκης ἀκινήτου κτήματος, τοῦ ὁποίου ἡ ἀξία νὰ ὑπερβαίνει τὴν ποσότητα τῆς ἐγγυήσεως κατὰ ἐν τρίτον, ἢ διὰ παρουσιάσεως ἀξιοχρεῶν ἐγγυητῶν καὶ πληρωτῶν, οἵτινες πρέπει νὰ ἦναι πολῖται κατοικοῦντες εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἀρθρ. 14.

Ἡ δοθεῖσα ἐγγύησις ἐξασφαλίζει τὸ δημόσιον εἰς πάσας πράξεις τῶν περὶ ναυτιλίας νόμων τοῦ Βασιλείου διὰ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα, ὧσων ἡ ἀπόδοσις ἀπόκειται εἰς τὸν παραβάτην, καὶ διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐπιβαλλομένου προστίμου.

Ἡ δοθεῖσα ἐγγύησις μένει ἐξ ὁλοκλήρου διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως, ἐὰν γενῇ παράβασις τῶν ἐνδιαλαμβανομένων εἰς τὸ ἀρθρ. 12 §. 6'. ὑποχρεώσεων.

Ἀρθρ. 15.

Δοθείσης τῆς ἐγγυήσεως χορηγεῖται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ πλοίου ἔγγραφον περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ πλοίου του, ὡς ἐλληνικοῦ ἐθνικοῦ, κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον ὑπὸ τοῦ Α. τύπον.

Τὸ ἔγγραφον τοῦτο ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἐσφραγισμένον μετὰ τὴν σφραγίδα τοῦ Ὑπουργείου, περιέχει αὐτολεξεί ὅλα, ὅσα κατὰ τὸ ἀρθρ. 11 κατεχωρήθησαν εἰς τὰ νηολόγια.

Ἀρθρ. 16.

Τὸ ἔγγραφον τοῦτο ὑπόκειται εἰς σταθερὸν δικαίωμα πληρωμῆς 3. Δραχ. διὰ τοιαῦτα ἔγγραφα ἰδιοκτησίας πλοίων ὑπὲρ τοῦς 30 τόνους, θέλει πληρόνεσθαι ἐκτὸς τούτου καὶ τὸ δικαίωμα 10 λεπτῶν δι' ἑκάστον τόνον περιπλέον ὄντα τῶν τριάκοντα. Τὸ σταθερὸν δικαίωμα τῶν τριῶν δραχμῶν εἰσπράττεται, γραφομένου τοῦ ἔγγραφου τῆς ἰδιοκτησίας· εὐθὺς ἐπὶ χαρτοσήμου τῆς ἑκτῆς τάξεως τριῶν δραχμῶν, καὶ τῆς ποσότητος ταύτης ἀπλῶς καταβαλλομένης.

Ἡ χορήγησις τοῦ ἔγγραφου τούτου γίνεται διὰ τῆς τελωνικῆς Ἀρχῆς τοῦ λιμένος, εἰς τοῦ ὁποίου τὰ νηολόγια κατεχωρήθη τὸ πλοῖον, ἀφ' οὗ προηγουμένως πληρωθῇ εἰς αὐτὴν τὸ διατεταγμένον δικαίωμα.

Ἀρθρ. 17.

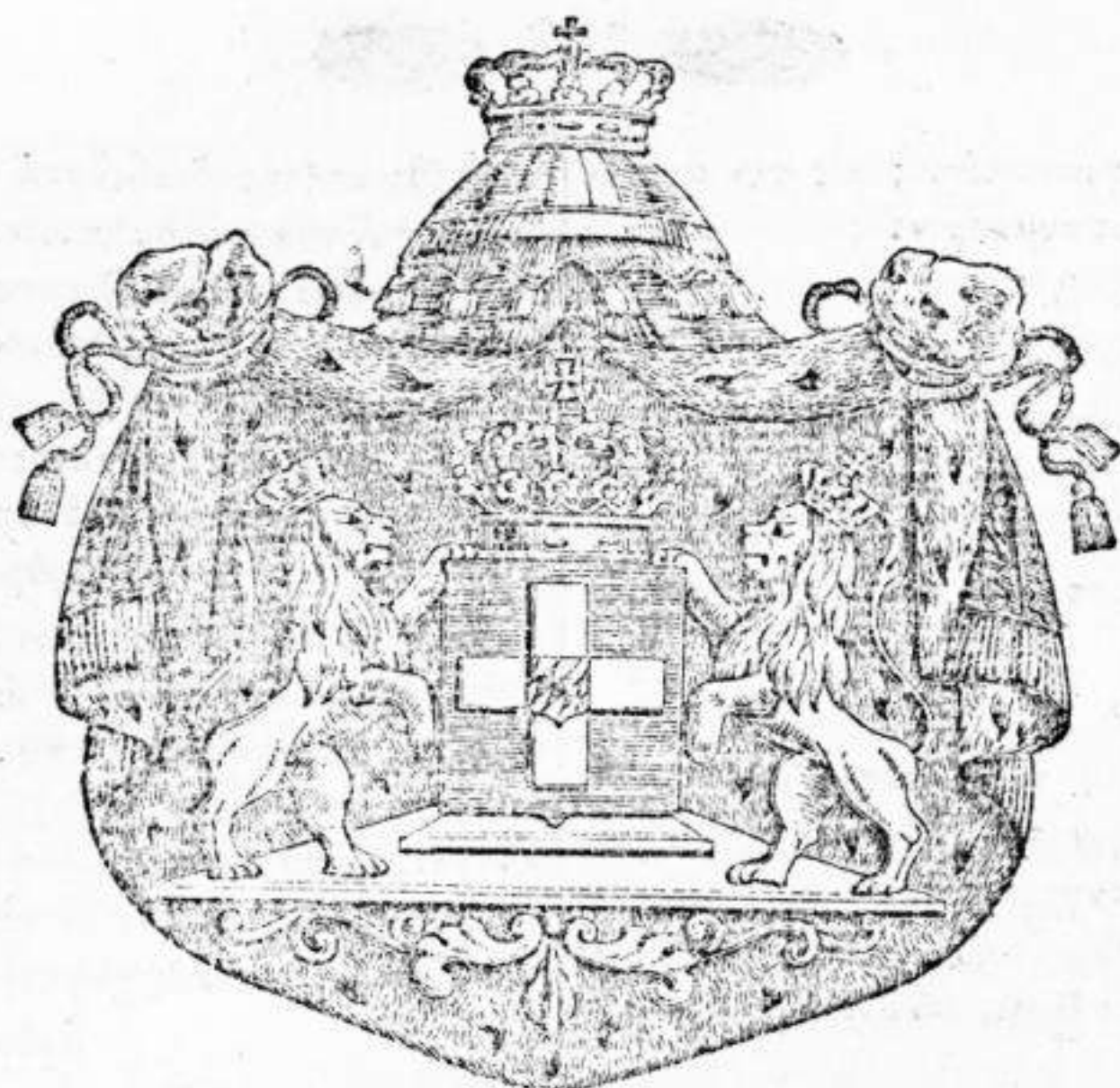
Ἄν ἀπολεσθῇ τὸ περὶ ἀναγνωρίσεώς τινος πλοίου ὡς ἐθνικοῦ ἔγγραφον, ὁ ἰδιοκτήτης ὀφείλει νὰ ἀποδείξῃ ἢ νὰ διαβεβαιώσῃ ἐνόρκως, ὅτι ἀπωλέσθη, καὶ τότε δίδεται πρὸς αὐτὸν νέον ἔγγραφον, ἀφ' οὗ πληρώσῃ τὸ διατεταγμένον παρὰ τοῦ ἀρθρ. 16 δικαίωμα. Εἰς τὸ νέον τοῦτο ἔγγραφον προστίθεται ῥητῶς, ὅτι ἡ ἐκδούσις αὐτοῦ ἔγινε πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἀπολεσθέντος, τοῦ ὁποίου ἡ ἡμερομηνία καὶ ὁ ἀριθμὸς πρέπει νὰ ἀναφέρονται εἰς τὸ νέον ῥητῶς.

Ἀρθρ. 18.

Ἄν τὸ πλοῖον μετὰ τὴν ἐκδούσιν τοῦ ἔγγραφου, δι' οὗ ἀναγνωρίζεται ὡς ἐθνικὸν ἐμπορικόν, ἀλλαχθῇ κατὰ τὸ σχῆμα, τὴν χωρητικότητα, ἢ κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον, ὁ ἰδιοκτήτης ὀφείλει νὰ ζητήσῃ ἀμέσως νέον ἔγγραφον· ἄλλως ζημιούται τὴν ἐγγυηθεῖσαν ποσότητα.

Ἀρθρ. 19.

Ὅσας ἐλληνικὸν ἐθνικὸν πλοῖον πωληθῇ κατὰ μέρος

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 68.

1856.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 3 Νοεμβρίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Διάταγμα. Περί εμπορικής ναυτιλίας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ νὰ παρέξωμεν πλειότερας εὐκολίας εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν, καὶ νὰ συντελέσωμεν, ὅσον τὸ ἐφ' ἡμῖν εἰς τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῆς, καὶ πεισθέντες ἐκ τῆς πείρας, ὅτι τι ἐς ὅροι τοῦ ἀπὸ 15 (27) Ὀκτωβρίου 1833 Διατάγματος περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας εἶναι δυσεφάρμοστοι, ἀπεφασίσαμεν, προσλιθόντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἑμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας, νὰ ἀκυρώσωμεν τὸ ρηθὲν Διάταγμα, καὶ ν' ἀντικαταστήσωμεν αὐτὸ διὰ τοῦ παρόντος.

Διατάττομεν ὅθεν τὰ ἐρεξῆς

Ἄρθρ. I.

Ὅλα τὰ ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα ὀφείλουν νὰ φέρωσι τὴν ἐθνικὴν σημαίαν.

Ἄρθρ. 2.

Ὡς ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα ἀναγνωρίζονται μόνον·
α'. Τὰ ναυπηγούμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα·

β'. Τὰ κυριεύμενα ἀπὸ ναυτικούς Ἑλληνας εἰς ἀγῶνας ὑπὲρ πατρίδος, ἢ εἰς κατὰ περαιτῶν συμπλοκάς, καὶ ἀναγνωρίζόμενα ὡς καλὴ λέξη·

γ'. Τὰ δημιεύμενα διὰ παράδοσιν τῶν νόμων τοῦ Βασιλείου·

δ'. Τὰ ναυαγοῦντα εἰς ἑλληνικὰ παράλια, καὶ ὡς ἀνίκαντα πρὸς παραιτέρω πλοῦν πωλούμενα καὶ ἐπισκευαζόμενα ἐντὸς τοῦ Βασιλείου·

ε'. Τὰ ἀνήκοντα εἰς Ἕλληνα, ὅστις μεταναστεύων ἀπὸ ξένης εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν, συμπαραλαμβάνει αὐτὰ εἰς τὸν νέον τόπον τῆς κατοικίας του·

ς'. Ὅσα, χωρὶς νὰ ὑπάγωνται εἰς μίαν τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν, εὐρέθησαν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀπὸ 15 (27) Ὀκτωβρίου 1833 Διατάγματος ἀνήκοντα εἰς ὑπηκόους Ἑλληνας·

ζ'. Τὰ ἀγοραζόμενα ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ἐξ-

